

Kolejny kubek kawy. Piąty czy dziesiąty -
kto to wie? Każdy kubek
ma identycznie przetrącone ucho.
Otaczam go sennymi dłońmi,
wciągam w płuca rozkoszną woń
samotności.

Delektuję się tym zapachem, sycę duszę.
Tak, wypełnia mnie
aż po wierzchołek serca.

Czy ta kawa kiedyś dobiegnie końca?
Czy pewnego razu nie wystygnie,
zanim zdążę ją wypić?
A może... A może wysiorbię
do ostatniej kropelki, pozostawiając
grubą warstwę fusów?

Nie wiem. Nic nie wiem. Ale rozumiem
jedno: ta kawa sprawi, że nie będę mogła
zasnąć, że przede mną niecierpliwa,
ograbiona ze snu noc.

Kofeina buzuje w skroniach, czuję
zbawcze działanie. Ale... Kawa czasem
również usypia, uspokaja.
Może ma na mnie taki właśnie wpływ?

Kto wie... Jedno jest pewne - uzależniłam się
od kofeiny. Jeden kubek to nic...
Zupełnie nic.

Kopiowanie tekstów, obrazów i wszelkiej twórczości użytkowników portalu bez ich zgody jest stanowczo zabronione. (Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych, Dz.U. 1994 nr 24 poz. 83 z dnia 4 lutego 1994r.).

Kasia Koziorowska, dodano 09.07.2024 06:58

Dokument został wygenerowany przez www.portal-pisarski.pl.